

NØVN

Minningarorð um pápa mín Magnus Paula Joensen

føddur 2/1-1941 og deyður 13/2-2008

Ofta kann tíðin skapa klárheit og geva linna. Tú hevur havt stundir at erfara og hugsa um tað, sum er farið, og skilur ofta betri støður, sum vóru. Soleiðis havi eg tað við Babba'sa deyða og ta sorg og tann saknur, sum støðst av hesum. Havi júst lisið brævið, eg skrivaði honum minni enn ein mánað, áðrenn hann seinnapartin 13. februar 2008 andaðist. Brævið var mín tøkk til hansara fyri at hava verið ein ómetaligur góður, kerligur og skiljandi pápi. Ein fyrimynd í familjulívi og arbeiði og frítið, sum hevur givið mær nógv meiri enn eg visti. Brævið lýsti minnini og upplivingarnar, vit hava havt sum pápi og dóttir og sum familja, og varð skrivað

ta náttina, eg skilti, at Babba for ikki at hóra undan. Eg lá i andveðri og for at enda upp og settist við telduna næstu 4 tímarnar. Tað kendist gott at geva honum brævið dagin eftir, men eg var tó eisini bangin fyri, at brævið markeradi ta vónleysu støðuna og at hetta for at kóva ta vón, sum Babba kanska hevði. Eg visti ikki, hvat var best at gera, og veit tað heldur ikki nú - og soleiðis eru støðurnar so mangar í lívinum, har tú má velja millum 'tvinnar kostir'.

Eg vildi forsvorið, at ein so lítil og friðarligur maður sum Babba við síni fráveru kundi skapa eitt so ovurstórt vakuum, sum nærum lammadi okkum eftirfylgi-

andi. Eg mátti vita betri, tí hansara kærleiki til okkum og nærmastu familjuna var ein av hansara sterkastu drivmegum. At vit skuldu hava tað trygt og gott sum børn, og sum vaksni hava bestu møguleikar fyri at skapa okkum góð lív. Og eg vil siga, at vit hava fingið teir bestu møguleikarnar, sum vit kundu. Mamma og Babba livdu nærum 50 ár saman og vit eyggleiddu tey í øllum lívsins støðum. Vit lærdu, at lívsins facettir eru nógv- ar - summar eru vakrar, góðar og stuttligar og aðrar eru keðiligar, pínufullar ella ræðandi og at vit mugu fyrihalda okkum til tær allar. Tvey ráð hava fylgt mær fra Mammu og Babba: at tú kann tað, tú vil og at onkuntið skalt tú lata tíðina arbeiða fyri teg, so koma loysnir av sær sjálvum. At vaksa upp við, at man kann hvat man vil, er eitt privilegium, sum eg eri sera takksom fyri. Mamma og Babba hava altíð stuðlað og eggjað okkum til at gera tað, vit vilja, og ikki verið kørir við rós og viðurkenning, tá vit hava klárað okkum væl. Tey hava í verki víst, at avmarkingar eru í huganum og ikki í veruleikanum og hava dugað so sera væl at skapt tað lív, sum tey ynsktu sær. Tey hava tikið tjansir og torað at satsað og hava ikki ligið undir fyri ótta - fyri, um tað nú gekk ella hvat onnur hildu. Afturfyri at tora, fær tú frælsi. Hetta er ein gáva at hava eyggleitt og verið partur av og nakað, eg sjálv royni at liva eftir. Eitt triðja ráð, sum Babba kundi taka til er: Ilt er at føla mein í annan mans bein. Tú veit ikki altíð, hvat fólk dragast við og tí skal tú vera varin at gera tær eina meining og at døma. Hetta royni eg at hugsa um og at møta fólk við innliving,

men onkuntið gleppur tað og tá hugsi eg ofta um, hvat Babba hevði hildið um tað. Og soleiðis er hann enn til staðar.

Babba var verkfrøðingur og gekk høgt uppi sítt arbeiði. Hann arbeiðdi bæði uttanlands og í Føroyum, her hann hevur teknað og staðið fyri gerðina av nógvum av olju- og gasstangunum kring landið, og fekst eisini við rørarbeiði hjá SEV og tangum hjá Havsbrún og kulda- goymsluna í Fuglafirði. At hann var væl lýddur og dugnaligur havi eg altíð havt inntrykk av og eftir hansara deyða hevur tað verið ein stórur uggi, at samstarvsfelagar og onnur hava fortalt okkurt um Babba'sa arbeiðslív og teirra samband við hann. Ein dagin eg hitti ein starvsfelaga hjá SEV, komu tárini spontant, tá hesin segði, hvussu keðiligt tað var, at Babba ikki var meiri, tí hann hevði so nógv, hann skuldi spyrja hann um og fortelja honum. Akkurat soleiðis hevði eg tað tá og havi tað enn.

Tankar fara til Babba hvønn dag og eg kann onkuntið hava innara dialogar við hann um ymiskt. Hann hevði so góðan humor og vit flentu øgiliga nógv saman. Babba legði ikki so nógv í, hvat onnur halda, og lat ikki meiningar hjá øðrum forða sær. Hetta royni eg at hava í huga, tá okkurt kemur ov nær. Hann var forvitin og úthaldandi, tá hann skuldi loysa ein trupulleika og fann tí eisini útav tí mesta væl hjálptur av at hava bæði teori og praksis uppá pláss. Hann var róligur og tolin og gjørdist ógvuliga sjálvdan illur. Men tá hann so gjørdist illur, hevði hann okkara uppmærksomheit og vit lurtaðu eftir honum. Tó

ikki soleiðis, at eg var bangin. Eg kenni ikki til at vera bangin fyri Babba - fyri mær var hann ein stabilur klettur av tryggleika og kærleika og tað eri eg inniliga takksom fyri.

Tey eldru børnini hjá okkum kenna Abban, tó at minnini kámost, men yngri sonurin minnist hann als ikki og tað eri eg keddi av - fyri hansara og Babba'sa skyld, tí Babba var ein framúrskarandi Abbi, sum elskaði abbaðarnini yvir alt á jørd, og eg haldi, at tað var sera ringt hjá honum at skula fara frá teimum. Vit børn vóru øll komin 'uppá pláss' í lívinum og hann gleddist um hetta, og helt nógv av makum okkara. Babba var óróligur um at noyðast at fara frá Mammu og tað var skilligt, tí tey bæði vóru samantvinnað sum fá pør og høvdu eitt tætt og gott samband eftir at hava livað saman nærum tveir mannsaldrar. Tað var ikki bara lætt, men tey valdu hvønn annan og kærleikan sínamillum og til okkum børn, og tey eru týðandi fyrimynd hjá mær eisini í hesum. Í dag hevur Mamma bygt upp eitt 'nýtt liv', sum eisini er gott, men tað er als ikki tað sama. Hon fyllir 70 ár 31. januar 2014 og kann hyggja aftur á eitt langt,

spennandi og áhugavert lív, sum verður hátíðarhildið sum um Babba enn var her - við festivitás. Og hóast hann fer at mangla við borðið undir liðuni á Mammu og á dansigólvinum, so verður hann við í okkara tonkum og práti.

Tað er við takksemi og sorgbliíni, at eg minnist Babba og hansara lív og avrik. Tá hann fekk diagnosuna segði hann sum tað fyrsta við okkum, at hann hevði havt eitt gott lív, og at tað var ok. Tað dugi eg væl at skilja og tað var ómetaliga gott, at Babba hevði yvirskot til at hugsa soleiðis, men eg vildi so illa, at hansara lív skuldi enda. Í fleiri ár hugsaði eg, at Babba var ikki liðugur at liva, tí hann tímdi tað so væl, men í einari prædiku hoyrði eg prestin siga, at lívið er frá vit verða fødd til vit doyggja og tað má eg bara avfinna meg við. Og eg avfinni meg við, at saknurin ikki minskar við árunum, men broytist merkiliga.

Við hesum orðum vil eg takka fyri tað, sum var og er, og lýsa frið yvir minnið um Babba.

Annika

Tøkk

Hjartaliga takka vit fyri sýnda samkenslu, tá ið okkara góði maður, pápi, verpápi, abbi og bróðir

André Niclasen

andaðist og varð jarðaður.

Hjartans tøkk til tykkum mongu, sum vístu okkum umsorgan, og á ymiskan hátt rættu okkum eina hjálpanði hond. Tøkk til tykkara, ið vóru til jarðarferðina og takk fyri blómur, kransar og brøvini, sum vit hava fingið. Takk fyri góð minningarorð. Takk til Theodor Olsen fyri eina nemandi røðu í kapellinum, til sangarar fyri vakran sang og Johan Restorff fyri gott orgulspæl. Takk til berarar, gravarar og til tykkara, sum hjálptu til í ervinum. Takk til Elina Heinesen og Leiv Thomsen fyri vakra framfærslu. Ein serstøk tøkk til Studentaskúlan í Hoydølum.

Familjunnar vegna

Dikka, Eyðun, Sunneva, Marjun og Katrin

90 ára føðingardagur

Hósdagin 9. januar fyllir Símun Gullaksen, Hattarvík 90 ár. Dagurin verður hildin sama dag frá kl 18 í Smæruni á Sambýlinum á Heygnum Undir Kráarbrekku, Klaksvík.

Gullbrúðleyp

Sunnudagin 12. januar, hava hjúnini Maria og Jógvan Krosslá í Vági gullbrúðleyp. Vælkost verður í VB húsinum, leygardagin 11. januar frá kl.16.00 til 22.00. Tey sum vilja heilsa uppá gullbrúðarparið, biðjast vinarligast siga frá innan 4. januar á tlf. 373207 – 279304 – 226801. Vælkomin.

Gullbrúðleyp

8. januar hava Sonja og Dávid Hansen, Kvívík, verið gift í 50 ár. Dagurin verður hildin í Glæmuni í Kvívík leygardagin 11. januar frá kl. 14–19. Øll eru hjartaliga vælkomn.

Gullbrúðleyp

Sunnudagin 12. januar, hava hjúnini Maria og Jógvan Krosslá í Vági gullbrúðleyp. Vælkost verður í VB húsinum, leygardagin 11. januar frá kl.16.00 til 22.00. Tey sum vilja heilsa uppá gullbrúðarparið, biðjast vinarligast siga frá innan 4. januar á tlf. 373207 – 279304 – 226801. Vælkomin.